

32) I nr. 17 indsættes efter den foreslåede § 18 a:

»§ 18 b. Der må ikke tilvejebringes kommune- og lokalplaner, som tillader salg af dagligvarer i butiksvirksomheder med et eta-geareal på mere end 3.000 m².

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 påses af Hovedstadsrådet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 bortfalder, når der er godkendte retningslinjer efter § 2, stk. 1, nr. 4.«

Til § 7

33) Efter stk. 1 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* § 18 b i lov om lands- og regionplanlægning, jf. § 5, nr. 17, og § 18 b i lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, jf. § 6, nr. 17, træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Bemærkninger

Til nr. 1-3 og 5

Recipientkvalitetsplanlægningen synes efter Folketingets dagsorden af 18. november 1986 på vej til at forsvinde som styringsinstrument i miljøbeskyttelsen. Indtil denne planlægning overalt er afløst af mere præcise styringsinstrumenter i miljøbeskyttelsen, er det dog væsentligt, at en bindende planlægning kan danne grundlag for retningslinieudlæg efter lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 9. Dermed sikres en højere grad af præcision og åbenhed om forudsætningerne for fastlæggelsen af vandkvalitetsmålsætningerne i de områder, hvor det i kraft af planlægning skønnes nødvendigt at skærpe udlædningskravene for at opnå miljømæssigt forsvarlig vandkvalitet.

Til nr. 4

Ændringsforslaget sikrer, at miljøministeren kan gøre den amtskommunale recipientkvalitetsplan efter § 61 e bindende for administrationen af loven. Det vil som hidtil indebære, at recipientkvalitetsplanen bliver bindende for den kommunale spildevandsplanlægning, at amtsrådet skal påse, at der er den nødvendige overensstemmelse mellem recipientkvalitetsplanen og den kommunale spildevandsplanlægning, og at afgørelser, der træf-

fes efter loven, skal være i overensstemmelse med de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v.

Ændringer af de målsætninger m.v., der er fastlagt i recipientkvalitetsplanen, vil kunne ske under iagttagelse af reglerne i § 64 a, stk. 3.

Ifølge ændringsforslaget vil det være op til miljøministeren at fastsætte regler, hvis det findes nødvendigt at tillægge recipientkvalitetsplanen efter § 61 e bindende virkning. Baggrunden for, at der ikke umiddelbart foreslås regler herom, er, at ændringsforslaget bryder med lovforslagets hovedprincip om, at den amtskommunale sektorplanlægning ikke skal have bindende virkning; og at spørgsmålet om recipientkvalitetsplanen efter § 61 e på trods heraf skal have sådanne virkninger, må vurderes i lyset af de initiativer, som miljøministeren vil iværksætte på baggrund af den af Folketinget vedtagne dagsorden under forespørgselsdebatten den 18. november 1986.

Det må således vurderes, om det på baggrund af disse initiativer vil være hensigtsmæssigt og forsvarligt at gennemføre en ordning i overensstemmelse med lovforslagets hovedprincipper, dvs. en ordning, hvorefter recipientkvalitetsplanen efter § 61 e ikke tillægges bindende virkninger.

Miljøministeren vil i forbindelse med udarbejdelsen af de nødvendige initiativer udarbejde en redegørelse til miljø- og planlægningsudvalget om, hvorvidt der skal fastsættes regler i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 6

Ændringsforslaget tilsigter at sikre, at redegørelsens indhold i videst muligt omfang klarlægger planlægningsgrundlaget, dets forudsætninger og konsekvenser i forhold til de valgte mål. Derfor er det utilstrækkeligt blot at angive målsætninger og virkemidler, såfremt befolkningens muligheder for at bruge planlægningen som et beslutningsredskab skal sikres. I forlængelse heraf synes det også bedst stemmende med de nyeste grundsætninger om begrundelsespligt for forvaltningsafgørelser.

Til nr. 7